

СТАНОВИЩЕ

По конкурса за получаване на научно звание „Доцент” по специалност ”Изобразителни изкуства – за нуждите на катедра Рисуване” с кандидат Стоян Дечев, преподавател по рисуване в специалностите „Текстил”, „Дизайн на порцелан и стъкло” и „Керамика” от Приложен факултет на Национална Художествена Академия .

Рецензент: Проф. Митко Динев

Гр.София 1113, ул.Тинтява 4

За настоящата рецензия, кандидатът за Доцент Стоян Дечев представя като хабилитационен труд:

1. Рисунката в личното творчество
2. Рисушка в триизмерност
3. Дистанционно обучение
4. Работа със студентите

Рисунката като една от най-древните форми на изкуството е своеобразна форма на изразяване на познанието за природата от древния човек. Типичното за рисунката и тогава и сега че носи първичен и непосредствен художествен импулс. Стоян Дечев не пропуска да съпостави свободата и фантазията при рисунките на децата и трансформацията при рисуването в процеса на образование, където приоритета е на логиката и майсторството. И както Дечев дефинира „Академичното образование е част от интелектуализиращия процес на анализиране и осмисляне на даден художествен проблем като целта му е да проникне в дълбочина разпадайки този проблем на части, които отново да разработи като отдели проблем и така отново и отново.“

В първата част на хабилационият труд Стоян Дечев разкрива някои аспекти от проявата на рисунката от неговото творчество в различните жанрове, в които работи. В проекта – Playfly, Дечев обследва проблеми като илюзорността, рисунката като кадър, рисунката като синтетичен образ, деформацията, статичността и динамиката и т.н. За отбелязване е констатацията на автора за това произведение, когато е сам се принася чрез аналогията на въобразяването в усещането че е свободен. Когато са налице повече участници /публика/ чувството за взаимна свобода преминава съвсем естествено в игра.

В проекта „Скулптор“-суров къс скала и рисуначна карта на съзведието „Скулптор“. Относителността на „ Вечното“ като понятие и субективната представа за абсолютното е представена като обект и процес на създаване чрез разрушаване и

трансформация. Споделено от автора „Нашата природа, изпълнена с безпокойство от предстоящи катаклизми, ме потиква да разгледам колосалния скален къс като един емагинерен астероид, като суров материал, от който чрез разрушение може да бъде създадено, а останалото остава звезден прах“.

В проекта „Изкуствена кожа“ рисунката има статут на самостоятелно художествено произведение с която е разработен проблемът за присъствието и отсъствието, материалността и нематериалността, за метафоричното усещане за нещо чрез нещо друго. Извън тялото дрехата продължава да носи неговата идентичност. Дрехата като опаковка на тялото, тялото като опаковка на личността.

Проекта „Черно море“ – авторска изложба основно от рисунки с концепция дали Черно море е море от черно. В чисто рисуващ аспект морето е разгледано водоравно и като стратиграфски разрез на утаеното време и като част от сфера-пикселизирана картина с гледна точка от земната орбита.

В проекта „Хоризонт на събитията“ изложба с преобладаващи скулптурни композиции. Наименованието „Хоризонт на събитията“ е термин от астрофизиката, който е свързан с крайния лимит, до който имаме способност да направим прогноза чрез научни доводи, а отвъдното е територията на мита“. В тази скулптура Стоян Дечев се опитва да материализира в пластичен и естетичен аспект, необичайни за скулптурата мотиви. Не бих се ангажирал с резултата от този негов експеримент. Но разбирането ми за подобно явление е, че формата, играта, движението, метафизиката на облаците е по-скоро следствие от

душевността и фантазията на всеки наблюдаващ ги индивидуално и неговото психично състояние за момента, отколкото физичните предопределености на материята.

В проект „За еднократна употреба“ Дечев чрез увеличение на мащаба и реализацията в луксозния материал порцелан извежда отпадъчни и използвани предмети в арт обекти.

В проекта „Транскрипт“ Стоян Дечев търси аналогия в естетичен и художествен аспект между най-древните методи за информация- клинописът върху глинени плочки и съвремените интегрални схеми като графични знаци.

В Измеримост и рисунка – като скулптор за Стоян Дечев от съществено значение е идеите първо да преминават през двумерния подход като рисунка като впоследствие да бъдат изведени в третиизмерна форма. Той отдава особено внимание на перспективата като проблем както в професионалната му работа така и в работата му като преподавател.

Вследствие на епидемичната обстановка Дечев счита за необходимост да включи в хабилатациония си труд „Дистанционното обучение“ като форма и специфика за работа със студентите. Извода който прави, че този вид обучение дава възможност за иновативен, гъвкав и адаптивен подход в работата му като преподавател.

Като педагог Стоян Дечев дава необходимите знания и умения на студентите за пластичните изяви на формите в пространството, тяхната пластична интерпретация и естетическа възможност. Дечев ни разкрива етапите в програмата му на обучение на

студентите в часовете по рисуване, както и пластичните проблеми които се решават през различните семестри на обучение.

Един дори бегъл поглед върху автобиографията му разкрива мащаба на неговата творческа активност- множество индивидуални и групови изложби, симпозиуми, конкурси.

Богатството от творчески и личностни качества на кандидата старши преподавател Стоян Дечев, дълбокото анализиране и интерпретиране на своите творби и извеждането на основните си принципи на работа в реабилитационен труд, ми дават основание да предложа на Специализирания Научен Съвет да удостои Старши асистент Стоян Дечев с научното звание Доцент.

Дата

Проф. Митко Динев

